

[Camre.]
 på dette grundlag på nogen måde vil være med til at forsinke gennemførelsen af det foreliggende lovforslag.

Sluttelig kan jeg sige, at vi af hensyn til den fremtidige indpasning i et uddannelsescenter, hvad vi finder er naturligt, må mene, at administrationen af denne lov ikke bør ligge under statsministeriet, men i lighed med al anden uddannelse bør henføres under undervisningsministeriet. Jeg tror ikke, det vil volde nogen særlige vanskeligheder at tilpasse det foreliggende lovforslag på en sådan måde.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne give mit partis tilslutning til en behandling i udvalget, hvor vi kan få disse forhold klaret nærmere op.

Ellen Strange Petersen: Jeg vil også gerne sige tak til statsministeren, fordi lovforslaget er blevet så hurtigt genfremSAT.

Da det første forslag var til første behandling her på den sidste dag i den foregående samling, udtrykte jeg håb om, at det måtte blive et af de første lovforslag, som folkettingen kom til at behandle i denne samling, og det ønske er jo imødekommet ved, at det er lovforslag nr. 1, vi behandler.

Jeg skal ikke gentage min tale fra juni. På mit partis vegne anbefalede jeg dengang lovforslaget og udtrykte håb om, at man snarest muligt får den udbygning af journalistuddannelsen, der er foreslået; og som vi ander for i højeste grad påkrævet.

I årsskriftet for 1969 har journalisthøjskolens leder, rektor Erik Reske-Nielsen, fremhævet, at det haster med udbygningen, både hvad de ydre rammer og uddannelsesstrukturen angår. Rektor skriver bl. a., at undervisningen i allerhøjeste grad lider under, at journalisthøjskolen i sin nuværende form skal optage de elever, der sendes til den fra redaktionerne, uden i realiteten at kunne stille andet krav til dem, end at de skal være til stede i samtlige timer, hvilket — siger rektor — i sig selv virker alt andet end fremmende for undervisningen.

Statsministeren opfordrede i juni pressen og offentligheden til at bruge sommermånederne til at diskutere det forelagte lovforslag. Det er mit indtryk, at der ikke er talt eller skrevet særlig meget om det, hvilket vel må opfattes således, at der ikke — og

især ikke fra de interesserede parter — er væsentlige indvendinger at gøre imod lovforslaget.

En socialrådgiverstuderende, Dina Lindberg Christiansen, har som specialeopgave ved Danmarks Sociale Højskole skrevet om journalistrekrutteringen og forslag til en ny uddannelse, og dette materiale er tilgået folketingets medlemmer, hvilket jeg synes er udmærket. I opgaven kritiseres bl. a. den optagelsesprocedure, som er omtalt i bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg deler ikke fru Lindberg Christiansens betænkeligheder, ligesom jeg heller ikke deler hr. Camres betænkeligheder. Men jeg ser meget gerne, at problematikken vedrørende udvælgelse af ansøgere til uddannelsen bliver drøftet i det folketingsudvalg, som nu skal arbejde med forslaget. Jeg mener, det er meget nyttigt, at man får en anden optagelsesprocedure end den, man har nu, hvor man jo kan se i årsoversigten, at der på en enkelt læreplads i et kort årsmål har været 33 elever. Jeg tror, det er nyttigt, at man får et andet system.

Men også andre problemer som f. eks., hvordan der sikres elever praktikantpladser, bør drøftes i udvalget.

På mit partis vegne kan jeg love, at vi møder med interesse til arbejdet i udvalget, og vi vil stille imod, at dette arbejde ikke bliver trukket i langdrag, men at man hurtigst muligt kan få en løsning.

Merete Bjørn Hanssen: For at statsministeren nu ikke helt skal drukne i tak over, at lovforslaget så hurtigt er blevet genfremSAT, skal jeg nøjes med at udtrykke håb om, at folkettingen vil bidrage til, at lovforslag nr. 1 i denne samling også bliver et af de første, der bliver gennemført.

Jeg skal heller ikke gentage begrundelserne for mit partis principielle anbefaling af det foreliggende lovforslag. Dem gav jeg udtryk for ved førstebehandlingen umiddelbart før sommerferien og henviser derfor til Folketingstidende 1968-69 sp. 8371-8374.

I anledning af hr. Camres bemærkninger om den åbne adgang vil jeg gøre opmærksom på, at det var et punkt, jeg understregede meget stærkt ved den første behandling, vi havde før sommerferien, og jeg hørte med tilfredshed statsministerens forsikring om, at det var tanken at holde adgangen til